

לנבני או לאחיו ויחזור ויטרפנה מהם ב"ח אע"ג דאמרין לעיל (דף יא:) עשה שורו אפומיקי ומכרו אין ב"ח גובה הימנו היינו דוקא מכרו דכיון דליכא קללא לא <sup>ו</sup> אפסדינא ללקוחות \* אבל נמנו במחנה דלא שייך פסידא ללקוחות ב"ח גובה הימנו דאין יכול ליתנו מה

קסו א ב מ"י פ"ה  
מחלכות נדרים הל'  
ו ועיין בזכ"מ הל"ו סמג  
לאחין רמב"ט טו"ש פ"ו ס'  
רכג סעיף ד:  
קסז ג ד מ"י פ"ח מהל'  
גזילה ואבידה הלכה  
ג סמג עשין עג טו"ש  
ח"מ ס' שסז סעיף ה:  
קסח ה מ"י שם הלכה ד'  
ה ועיין בארש"י  
וזכ"מ טו"ש פ"ה שם סעי' ו:

בחייו ובמותו אם מת לא ירשנו <sup>א</sup>ויחידו  
לבניו או לאחיו יואם אין לו לזה ובעלי חוב  
באים ונפרעים: **גמ'** אמר רב יוסף: אפילו  
לארנני של צדקה אמר רב פפא יוצרך  
שיאמר זה גזל אבי אמאי נמחילה לנפשיה  
מי לא תנן <sup>ב</sup>מחל לו על הקרן ולא מחל  
לו על החומש אלמא בר מחילה הוא אמר  
רבי יוחנן לא קשיא הא רבי יוסי הגלילי הא  
רבי עקיבא דתניא <sup>ג</sup>ואם אין לאיש גזאל  
להשיב האשם וכי יש אדם בישראל שאין  
לו גזאלים אלא בגזל הגר הכתוב מדבר  
הרי שגזל הגר ונשבע לו ושמע שמת הגר  
והיה מעלה כספו ואשמו לירושלים ופגע  
באותו הגר וזקפו עליו במלוה ומת וזה  
חלה כמה שבידו דברי רבי יוסי הגלילי  
**ד'** עקיבא אומר <sup>ד</sup>האין לו תקנה עד שיצויה  
ר' יוחנן ויחייב לו ויחייב לו לא יצויה

אפותיקי לא היה ב"ח חוזר וטורק  
מהם דבי היכי דמטלטלי דיתמי לא  
משמעדי לב"ח \* ה"נ לא משמעדי  
מטלטלי דמקבל מתנה לעל חוב  
והוי כאילו נותן להם במתנה כיון  
שהוא עצמו אינו יכול לחזור ולטורק  
מהן ומיהו נראה ללא חשיב הכא  
מה שמחזיר להם כאילו נותן להם  
דאינו נותן להם לשם מתנה אלא  
סתמא בשתיקה מחזיר להם ואין  
דעתו אלא לקיים מצות השבה בעלמא  
הלכך לא הויא מתנה ויכול ב"ח  
לטורק מהם והוא ודאי אינו יכול  
לחזור וליקח מהן דאז לא היתה  
מתקיים השבה כלל אם היה לוקח  
בעצמו מהם שנתן אצל אב"ח  
נוטל מתקיימא שפיר מצות השבה  
כיון שבעצמו אין נוטל ומיירא אפי'  
בלא אפותיקי:

**ב"ח באין ונפרעין.** אחר מיתה ואפילו בחייו הוי שרי ככה"ג  
כדאמרין (מדרס דף מג.) המודר  
הנאה מחבירו ואין לו מה יאכל ילך  
אלל חנוני הרגיל אללו יאמר לו  
איש פלוני מודר הנאה ממני ואין  
לו מה יאכל ואיני יודע מה אעשה  
לו נותן לו ובא ונוטל מזה אלל לפי  
שזה אין רואה שיהנה ממנו כלל  
בחייו ואין יכול לעשות תקנה אלל  
מזדעזע והא דלל תני הכא ואם אין  
רואה כדקתני רישא משום שהרי  
ודאי א[ינין] רואה לו שמוך דוקא  
אין לו מה יאכל שרי כדקתני בגי  
המודר הנאה מחבירו אבל אם יש לו  
מה יאכל אפי' א[ינין] רואה אין לו  
תקנה בך ווא"ת והיאך נפרע ממנו  
ואם תנן צפרק אין בין המודר  
(שם דף לג.) המודר הנאה מחבירו  
שוקל לו שקלו ופוער לו חובו ופר"ת  
דרובא במונות אשמו אלל שאר חובות

אָסור לפרוע דודאי קא משתרשי ליה ואסור ור"נ משתרשי ליה וי"ל  
ללא דמי דהתם כיון שמתחייב למי שפרע בעצורו אם יפרע בחנם  
בעצורו א"כ מהנהו ואסור אבל הכא מה שבאים ב"ח ונפרעין מן  
הנכסים אין זה נהנה מן הנכסים וההיא דהולך אצל חנוני לא  
תקשה דהתם דרך מתנה מ"רי שהחנוני נותן לזה פירות במתנה  
וחוזר ומקבל מזה מעות דרך מתנה אבל הא דלאמר בורה השותפין  
(שם דף ע"ד מ: ו) א) קונא אשתי שני נהנין כל כו' ור"נ ב"ח ב"ח  
ונפרעין מעצב של חנוני קונס שאני כהנא לאשתי איכא למימר במזומות  
אשמו ואליבא דחנן אלא קונס שאני נהנה לך משמע שאומר לחבירו  
נמצא שהוא פורע חובו וי"ש לומר כגון שלוח הימנו על מנת שלא  
לפרוע דהשתא אין נהנה כלום במה שפורע חובו וא"ת וכי  
בשופטני עסקין שלוח ע"מ שלא לפרוע וי"ל שהוא אוהבו שלא  
יניח מלפרוע בעצורו: **א"ל** אמר רב ששית הא והא ר' יוסי  
הגלילי. וא"ת ואמאי לא מוקי מתני' כר' עקיבא ומודה ללחארי  
מני מחיל ולנפשיה לא מני מחיל ובזקפו עליו במלוה הוא דפליג עליו  
מני מחיל עקיבא ארי יוסי דלא חשיב ליה זקפיה כמו מחילה דלחארי  
וי"ל דרב ששית סבר כיון דמחילה דלחארי מועלת וזקפו נמי מועיל  
לכ"ע וכיון דאמר ר' עקיבא דזקפו במלוה אינו מועיל א"כ דאי  
ס"ל דמחילת אחרים נמי אינו מועיל הלכך לא מתוקמא מתני' כר'  
עקיבא דקמי' במתמיתין מחל לו את הקרן משמע דמחילת אחריו מועלת  
ע"א לא מני מחיל לנפשיה הלכך רבי יוסי דקאמר וכה הלה במה  
א כוותיה אלא כרבי עקיבא ומודה רבי עקיבא דלחאריני מני מחיל  
זקפו במלוה אלא מני מחיל לנפשיה כיון דלחא מחילה דלחאריני:

סלח